

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל
שאלון לרישום קורות ניצולת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: עזרא	שם פרטי: שמעוני
----------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: פרידמן – שם משפחה של אביו הביולוגי שמעיוביץ' – שם המשפחה של אביו החורג		שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: איזידור	מין: ז	תאריך לידה: 30 01 1927
מקום לידה (ישוב, מחוז): VILOK - בצ'כית. TISZAUJLAK - שמו של אותו המקום בהונגריה		ארץ לידה: צ'כוסלובקיה
שם פרטי של האב: חיים זאב (פורקוש, בהונגריה), האב הביולוגי. אנשיל- אביו החורג		שם פרטי ושם נעורים של האם: רחל מאירובחץ'
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): בודפשט		ארץ המגורים: הונגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה: השומר הצעיר
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? רח' WESSELENYI		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: בודפשט, הונגריה על חוף הדנובה בבית מוגן של השבדים ברחוב POZSONYI UT		תאריך השחרור: 17.1.1945
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? לא		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: אוסטריה, איטליה		שם האנייה (אם עלה בדרך הים): עלה באונייה. אינו זוכר את שמה. היו 178 אנשים על האונייה
		שנת העלייה: 1945

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בשנת 1927 בעיירת שדה פסטורלית בצ'כיה בשם וילוק (VILOK). שם העיירה בהונגרית: TISZAUJLAK היו לי שם חוויות חיוביות מאד. החיים הפכו קשים במיוחד לאחר גירושיי הוריי הייתי אז בן 8. כעבור שנה אימי נישאה שוב. בבתי הספר גם בבית הספר הצ'כי וגם בבית הספר ההונגרי הייתי תלמיד טוב והמורים המליצו עליי. בצ'כיה לקחה אותי הממשלה תחת חסותה ומנהל בית הספר בא באופן אישי הבייתה לדבר עם אימי, שרצתה שאלך ללמוד מקצוע. מנהל בית הספר ביקש שאמשיך ללמוד על חשבון העיר פראג. התחלתי ללמוד בתיכון צ'כי ובאמצע הפסקתי בגלל הכיבוש ההונגרי. הייתי בן 11 כשהחל הכיבוש ההונגרי. השנה הייתה 1938 לאחי קראו ישראל מאיר (שרול מאיר). כשאמא התגרשה היה עליה להתפרנס. לשם כך היא הלכה לכפרים הסמוכים ומכרה כל מיני חפצים שנחשבו נדירים. לפני שהוריי התגרשו, אימי הייתה עקרת בית.. אנשיל שמעיוביץ' היה שמו של אבי החורג. מאד אהבתי את אימי. לאחר הגירושין, אבי הביולוגי עבר להתגורר בכפר בשם: Csetfalva. אבי הביולוגי נישא בשנית ונולדו לו 4 ילדים. אינני זוכר את שמם. לאחר המלחמה ניסיתי לאתר אותם בכל הדרכים האפשריות, אך לא הצלחתי. לאבי החורג היו 4 בנות. הגדולה- MONCI ושנייה בעלת הכינוי טוטסי אני חושב שזה בא מאסתר. אחות נוספת- פרל. שתי אחיות קטנות ניספו. שתי האחרות שרדו ולא היה לי איתן קשר (מונצי וטוטסי) לכן איני יכול לתת דפי עד.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקאציה למרכז ברית המועצות):

1942-1944: שהיתי בבודפשט ולמדתי נגרות

3/44-1/45: הונגריה נכבשה על ידי הגרמנים והחלו הרדיפות. הועברתי למחנות כפייה לסירוגין ולבסוף שוחררתי על ידי הרוסים.

17/1/45: שוחררתי על ידי הרוסים.

4/45: נסעתי הבייתה להונגריה VILOK-עיירת הולדתי בתקווה למצוא קרובי משפחה. לאחר המלחמה השטח הזה היה כבר תחת שלטון אוקראינה.

כשהחלה המלחמה הייתי בן 17.

הגרמנים נכנסו לבודפשט ב19 במרץ 1944 ואז התחילו מיידית הרדיפות וצייד היהודים ומאז החיים התנהלו בבריחות. קיבלתי הודעה מהוריי שאחזור הבייתה. היות שהייתי בבודפשט וגם לשם נכנסו הגרמנים. בזמן המלחמה למדתי נגרות בבודפשט- הורים עדיין גרו בVILOK הם קראו לי חזרה, אך לא חזרתי. אותם לקחו לגטו בעיירה NAGYZSOLOS. 15 ק"מ מהעיירה VILOK בה גדלתי. ותוך פרק זמן קצר הובילו אותם לאושוויץ. מהעיירה. גם את אבי הביולוגי וכל משפחתי לקחו לאושוויץ. המזל שלי היה שהייתי באותו זמן בבודפשט ולא רציתי לחזור הבייתה.

הייתי ב buda (בצד הימני של הדנובה) במעון של חניכים של כל מיני תנועות נוער (ביניהם השומר הצעיר).

בסביבה היו שבבים גרמנים- הונגרים וניהלנו איתם מלחמות באמצעות צינורות וכל מיני דברים מהסוג הזה ואז נאלצנו לברוח וברחנו לרובע שנקרא ZUGLO- שם היה מעון של חניכים ושם פרצו חיילים הונגרים ורצחו כמה מביננו. ברחנו שוב. ומאז הסתובבתי חופשי בין ההריסות. הייתי ישן בתוך ההריסות. הייתי מוצא שיירים של אוכל. כל הזמן הייתי בגפי. כל לילה לנתי במקום אחר תחת ההריסות. - זה היה בבודפשט- היכרתי אותה טוב. הסתובבתי כמה חודשים ואז נתפסתי על ידי הגרמנים ונלקחתי לעבודות בחפירות. במקום שנקרא: GODOLLO הייתי גם בעיירה לא רחוקה בערך 40 ק"מ שם עשינו חפירות אנטי טנקיות בשביל הגרמנים.. היה לי מזל- הייתי צעיר ולקחו אותי לעבודות כפייה ולא הרגו אותי.

אחר כך לקחו אותי על אונייה לבצע פריקות ואז צירפו אותי לצעדה לאורך בודפשט עד בית חרושת ללבנים שנקרא BONN זו היתה תחנת מוצא לרכבות לאושוויץ. דרך המקום הזה הוגלו כל יהדות בודפשט והסביבה. ואז הגיע לשם ראול ולברג עם ניירות הגנה של השגרירות השבדית עבור האצולה ההונגרית- התפלחתי לתוך השורות.

הגעתי בצעדה משם ברגל עד ראש הגשר שם החייל ההונגרי הזהיר אותי שלא אצליח לעבור את הגשר, ואז ברחתי והסתתרתי בשיחים. בלילה הצלחתי לעבור בגשר הסירות בין הקורות לצד השני. שמו של הגשר היה: MARGIT HID היות והיה מצב חירום שכל אדם שנראה ברחוב היו יורים בו בלי הכרה, הגעתי לצד השני לרחוב הראשון המקביל לדנובה.

ממול ראיתי בית עם דגל שוודי. זה היה בית מוגן של השוודים ברחוב POZSONYE UT 3. לבית זה הביאו את האנשים שראול ולנברג הציל. הגעתי לשם בלילה כדי שלא יירו בי. ושם דפקתי והתקבלתי לשם על ידי סוכן הבית-קצין משטרה הונגרי – לעבודה ולאוכל. תמורת זה שהוא הסתיר אותי, עבדתי שם בניקוי מדרגות ועבודות תחזוקה שונות. הסתתרתי במרתף והיה שם היה דוד עם פחמים שהיה צריך להזין אותו. פעם אחת הגרמנים נכנסו וחיפשו יהודים ואז סוכן הבית – הסתיר אותי בשקיות של פחם, וכמה יהודים מהבית, למרות האישורים, נלקחו לדנובה ושם ירו בהם. כשהסתיימה המלחמה שיחררו אותי מהבית הזה. סוכן הבית היה אזרח הונגרי שהרוסים רצו להרוג ואני הגנתי עליו ועל אישתו. בסוף המלחמה אמרתי לרוסים שסוכן הבית הציל אותי, וכך לא הרגו אותם.

חשוב לציין כי בשלב מסויים הייתי בגטו ברחוב WESSELENYI

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כאשר הייתי בעבודות כפייה פגשתי עשיר יהודי/ לאחר המלחמה הוא הזמין אותי לביתו. הייתי אצלו מס' שבועות, באפריל 1945 חזרתי הבייתה להונגריה לאילוק vilok בתקווה שאפגוש את הוריי ואחי. איש לא הגיע. חזרתי לבודפשט כשראיתי שהם לא באים, קשרתי קשר עם השומר הצעיר. ברכבת הגענו לגבול אוסטריה- הונגריה ומשם המשכנו לגבול אוסטריה-איטליה. הגענו לבסיס צבאי בשם: TARVIZIO. זה היה בסיס צבאי של הבריגדה היהודית על הגבול בין אוסטריה לאיטליה (בצד האיטלקי). שהינו שם כשבועיים ומשם הועברנו לעיר NOVARA שבאיטליה. אחר כך הועברנו למקום בשם BARRY אשר במגף הדרומי, ומן הנמל באיזור זה הפלגנו משך שבועיים לישראל. לא נתפסנו. האונייה עגנה מול חופי רעננה.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

לאחר שעגנה האונייה סמוך לחופי רעננה, הובילו אותי ושיכנו אותי אצל זוג בגבעת חן שהיום שייך לתחומי רעננה- עד היום זה מושב. האנשים הללו היו מאד טובים אלינו.

שם ביליתי לילה אחד. לא זוכר את שמם. היה חלומי, קודם כל המקלחת, הארוחה והשינה. בבוקר כשקמתי כל חפציי היו מכובסים. מאוחר יותר לקחו אותי לקיבוץ מענית של השומר הצעיר, שם הייתי חודש ימים עד שסידרו לי תעודה שאיפשרה לי להסתובב בארץ. לאחר מכן הצטרפתי לחברת הנוער אליה הייתי שייך בבודפשט, במסגרת עליית הנוער.

עברתי לקיבוץ בית אלפא והייתי שם שנה בנוער עולה. (עם החברים מבודפשט) אחר כך העבירו אותנו לקיבוץ ארץ ישראלי וו בראשון לציון, הם היו בעצמאות להקים קיבוץ והם הקימו את עין דור מאוחר יותר. אחר כך עברנו להשלמה בקיבוץ משמר העמק. התגייסתי לפלמ"ח עד הפירוק. הייתי בחטיבה 10 של הפלמ"ח בתור נשק. התגייסתי לפלמ"ח בשנת 1947. ואז עברתי לצה"ל, נשלחתי לשלישות הראשית שם עבדתי במדור כח אדם 1 עד השחרור.

הציעו לי ג'וב בקרייה אבל אני רציתי לבנות את הארץ והלכתי לעבוד בבניין וגרתי במחסן של מקום העבודה שלי. זה היה בפינת לה גארדיה והמסגר. לאחר כמה שבועות היה לי עוזר שהיה עולה חדש והציע לי לעבור לגור אצלו ביפו בשכונה בסוף שד' ירושלים לכיוון בת ים.

היכרתי בחורה בשם אסתר והתחתנתי איתה. נולדו לנו 2 ילדים: חן- רחל (בת) רחל זה שם אימי ולבן צביקה שנפטר בגיל חמש ורבע מחיידק טורף, עודד השלישי נקרא עודד כדי לעודד. מחן יש לי 3 נכדים.

לאחר החתונה גרנו 3 שנים וחצי בשכירות משנה בחולון, משם עברנו לרמת חן לשיכון עממי של גולדה מאיר. שם נולדו הילדים וגרנו שם 45 שנה. לאחר מכן עברנו למקום בו אני מתגורר היום, רמת גן.

משך השנים עבדתי במשרד רואה חשבון כמנהל חשבונות.

אישתי ניצולת אושוויץ, ניצולת מנגלה 3 פעמים מפי הקרמטוריום. מתוך 11 ילדים נשארה עם עוד אח אחד שנפטר לפני